

Lelki ráhangolódás 16. - Ki az igazi győztes?

Zarándoklatod során tagja vagy a közösségnek, támaszt nyújthatsz másoknak. Célba érkezésedhez nem elég az olykor-olykor segítség, és ahhoz nem a versenyzés visz közelebb. Célba akkor érsz, ha „vagy, mert vagyunk”.

Boldog vagy, zarándok, ha nem az a célod, hogy odaéj, hanem az, hogy a többiekkel együtt érkezz meg.

Ki az igazi győztes?

Jó néhány évvel ezelőtt a Seattle-i paralimpiai játékokon 9 atléta - akik mind mentálisan, vagy fizikailag sérültek - felálltak a 100 méteres futás startvonalához. A pisztolylövés felhangzásakor elkezdődött a verseny, ahol bár nem mindenki a lábain futva, de a cél felé törekedett a beérkezés és a győzelem reményében. A nagy igyekezetben egyszer csak az egyik fiú elesett az aszfalton és jó néhányat bukfencezett, majd elkezdett sírni. A többi 8 versenyző hallotta a sírást, lelassított és hátranézett. Majd mindenki megállt és visszafordult. Mindegyikük. Az egyik Down-kóros lány leült mellé, megpuszilta és megkérdezte, hogy jobban érzi-e magát. Aztán mind a 9-en összekapaszkodtak és együtt sétáltak be a célvonalon. A stadionban pedig a nézők felálltak és percekig tapsoltak. Azok, akik ott voltak, a mai napig emlegetik ezt a történetet. Hogy miért? Mert valahol legbelül tudjuk: a legfontosabb dolog nem az egymás felett aratott győzelem. Az életben sokkal fontosabb másokat győzelemhez segíteni, akkor is, ha ez azzal jár, hogy nekünk le kell lassítani.

- *Van-e versenyfutás az életemben? Kivel, mivel futok versenyt: az idővel, másokkal, saját elvárásaimmal?*
- *Le tudok-e mondani egyéni győzelmemről, a dicsőség érzéséről mások javára, vagy a közösség érdekeiért cserébe?*
- *Meg tudok-e állni utamon, vissza tudok-e lépni, le tudok-e lassítani, hogy segítsek másoknak az előre jutásban?*
- *Mi vár rám a célba éréskor?*

